

Banskobystrický samosprávny kraj
Krajská knižnica Ľudovíta Štúra
vo Zvolene

Jozef František Kunik

2011

**Banskobystrický samosprávny kraj
Krajská knižnica Ľudovíta Štúra
vo Zvolene**

Jozef František Kunik

**Životopisný medailón
k 100. výročiu narodenia**

Zostavila: Mgr. Elena Matisková

2 0 1 1

ISBN 978-80-85136-44-9

Úvod

V tomto roku si pripomíname 100. výročie narodenia spisovateľa, dramatika, redaktora a typografa Jozefa Františka Kunika, ktorý patrí k literárnym osobnostiam nášho regiónu. Narodil sa v svojráznej dedinke Stará Huta. Rodisko mu natrvalo prirástlo k srdcu. Blízky vzťah k regiónu vyjadril aj vo svojich dielach.

Krajská knižnica Ľudovíta Štúra vo Zvolene vydáva životopisný medailón, ktorým chce priblížiť život, dielo i tvorivé aktivity autora a zároveň si pripomenúť okružle výročie jeho narodenia.

Životopisný medailón je rozdelený na dve časti. Prvá časť obsahuje tri kapitoly:

- stručnú históriu Starej Huty, rodiska J. F. Kunika
- životopis a literárnu tvorbu spisovateľa
- charakteristiky najznámejších diel.

Druhú časť medailónu tvorí bibliografia. Obsahuje súpis knižne vydaných diel a súpis prekladateľskej a zostavovateľskej činnosti. Záznamy sú radené chronologicky. Do bibliografie neboli zaradené články autora uverejnené v novinách a časopisoch pre ich obmedzenú dostupnosť. Poslednú kapitolu tvorí literatúra o autorovi. Bibliografia bola spracovaná z primárnych fondov, z regionálnych databáz a kartoték Krajskej knižnice Ľ. Štúra vo Zvolene a z fondov a databáz Slovenskej národnej knižnice v Martine.

Cenné rady, pripomienky a tiež básne z rodinného archívu nám poskytla JUDr. Ľudmila Kuniková-Šamková, dcéra J. F. Kunika, za čo jej vyjadrujeme úprimné poďakovanie.

Životopisný medailón je určený širokej čitateľskej verejnosti, všetkým, ktorí chcú bližšie spoznať život a dielo Jozefa Františka Kunika.

Elena Matisková

Stará Huta - rodisko J. F. Kunika

Obec Stará Huta sa nachádza v regióne Podpoľania na úpätí pohoria Javorie. Patrí medzi najvyššie položené obce na Slovensku. Svojimi prírodnými krásami je lákadlom pre turistov. Medzi najzaujímavejšie sa radí kamenné more v juhozápadnej časti obce, ktoré predstavuje pozostatok prírodného kanála lávy.

Vznik obce pravdepodobne podnietil zvolenský župan Balaša. V čase blížiaceho sa tureckého nebezpečenstva nariadil poddaným odísť do hôr a vytvárať priekopy, ktoré mali Turkom sťažiť postup na Zvolen. Prvá písomná zmienka o obci pochádza z roku 1714. Literárne pramene uvádzajú, že ju založil gróf Karol Ziči (Zichy), ktorý tu dal vybudovať skláreň. Obec bola pomenovaná podľa prvej huty. Do sklárni prišli pracovať aj robotníci z Maďarska, Poľska i zo Sliezska. Dokazujú to dnes mená ich potomkov. Vyrábalo sa tu predovšetkým matné tabuľové sklo a od 30-tych rokov 18. storočia aj zelené a biele okenné sklo. Prevažná väčšina obyvateľov sa živila sklárstvom a prácami s ním spojenými. Vyrubovali bukové lesy, z ktorých drevo slúžilo na varenie sklárskeho produktu salajky. Dodnes sa jedno miesto za Hutou volá Salajka. Výrubmi sa ľudia posúvali do hôr a stále vo väčších výškach pestovali poľnohospodárske plodiny. Darilo sa im, pretože podklad pod pôdou, kameň – andezit, umožnil prehriať pôdu a dopestovať pšenicu až vo výške 800 m nad morom.

O význame sklárstva pre obec hovorí tiež jej pečatidlo. Pochádza z 18. storočia a sú na ňom vyryté dva skrížené polovičné čakany. Nad nimi je vyrytá krošňa, ktorá výstižne symbolizuje využívanie tabuľového skla. Naznačuje, že miestni obyvatelia sa zaoberali aj podomovým zasklievaním okien v širokom okolí. Symbol obce je zaujímavý a jedinečný. Tento motív nepoužívala žiadna iná obec na Slovensku.

Najstaršou kultúrnou pamiatkou a zároveň dominantou obce je jednolodňová klasicistická stavba rímsko-katolíckeho kostola Panny Márie zo začiatku 19. storočia. Okrem kostola tu ešte pred pár rokmi stála škola. Zaujímavou stavbou je zvonica postavená iba z opracovaného kameňa. Nachádza sa v časti Starej Huty Blýskavica. Z roztrúseného osídlenia sa zachovali zrubové i murované kamenné domy ľudovej architektúry 19. storočia.

K najvýznamnejším osobnostiam Starej Huty patrí Jozef František Kunik. V obci stojí jeho rodný dom, na ktorom je umiestnená pamätná tabuľa.

Život a dielo J. F. Kunika

Spisovateľ, prozaik, dramatik, redaktor a grafický upravovateľ Jozef František Kunik sa narodil 10. februára 1911 v Starej Hute v remeselníckej rodine. Jeho otec Jozef Kunik bol obecný kováč. K tomuto postu patrila murovaná vyhňa a drevený domček. Matka Mária, rodená Šľobárová, bola známa bylinkárka, babica a výšivkárka. Veľmi pekne vyšívala krivou ihlou. Vychovali spolu tri deti. Jozef František bol prostredný.

Detské roky prežil v rodisku v skromných pomeroch. Horská dedina mala na neho veľmi silný vplyv. Hoci v mladosti odišiel z rodnej obce, obrazne ale i skutočne sa do nej stále vracal. Už ako 10-ročný navštevoval meštiansku školu vo Zvolene. Rodičia ho podporovali v štúdiách. Po skončení školy v r. 1925 sa vo Zvolene vyučil za typografa.

V zvolenskej tlačiarni pracoval takmer dvadsať rokov až do roku 1945 a prešiel všetkými druhmi činnosti ako sadzač, korektor a správca tlačiarnie. V roku 1936 sa oženil. Jeho manželka pochádzala z južnej Moravy. Po skončení obchodnej školy pracovala ako úradníčka na súde, neskôr u notára a vo Zvolene u advokáta. Narodili sa im dve deti, syn a dcéra. V r. 1945-48 bol redaktorom a grafickým upravovateľom v nakladateľstve O. Trávnička v Žiline. V 50-tych rokoch pracoval v nakladateľstve Práca v Bratislave, pôsobil v propagačnom oddelení závodu Bučina Zvolen a bol pracovníkom vydavateľstva Osveta. V r. 1959-60 pracoval v Matici slovenskej v Martine ako redaktor knihovníckeho časopisu Čitateľ. V r. 1961 sa stal vedúcim propagačného oddelenia vydavateľstva Alfa v Bratislave, odkiaľ odišiel v r. 1971 do dôchodku.

Rukami Jozefa Františka Kunika prešli tisíce strán rukopisov a ilustrácií. Dlhé roky určoval vonkajšiu podobu časopisov. Medzi najpopulárnejšie patrili Vlastivedný časopis. Jeho kultúrna angažovanosť bola oveľa širšia ako úloha grafika.

Veľa záujmu a úsilia venoval svojej rodnej obci. Zúčastňoval sa kultúrnych podujatí, nacvičoval divadelné ochotnícke predstavenia. Zaujímal sa o minulosť Starej Huty. Bol jej kronikárom a knihovníkom. Zo života rodného kraja čerpal námety pre svoju literárnu tvorbu. O jeho širokých záujmoch a pracovných i tvorivých výsledkoch sa veľa nehovorilo.

Predstavoval zápalistého človeka, ktorému bola kultúra vo všetkých prejavoch samozrejmom potrebou. Práca typografa ho priviedla k literatúre. V početných poviedkach, ale aj článkoch opísal mnohé osobné zážitky. Bol pracovitý, dôsledný a skromný, plný optimizmu a energie. Svoje diela písal aj pod pseudonymom Jozef Hutár, čím chcel vyjadriť oddanosť rodnej dedine. Zomrel 1. októbra 1974 v Banskej Bystrici. Pochovaný je vo svojom rodisku v Starej Hute.

Začiatky jeho literárnej tvorby siahajú do obdobia stredoškolských štúdií. Písať začal krátke prózy, príležitostné básne, humoristické rozprávky a črty zo života ľudí z kraja, v ktorom vyrastal. Uverejňoval ich od roku 1927 v regionálnej tlači, najmä v časopise Pluh.

Pri svojej práci v tlačiarňach si všimol nedostatok literatúry pre deti a mládež. Začal jej venovať viac pozornosti. Na začiatku 40-tych rokov sa stal grafickým upravovateľom časopisu *Priateľ dieťaťa*, v ktorom v roku 1944 uverejnil na pokračovanie alegorickú rozprávku *Zbojník Fit*. Rozprávka o terorizovaných vtáčatách, ktoré sa dokážu vzoprieť tyran-skému vtákovi – zbojníkovi, vyšla knižne v tom istom roku a pod tým istým názvom *Zbojník Fit* a stala sa jeho debutom. Vykresľuje obdobie fašizmu, Hitlera a porobené národy, ktoré bojujú za svoju slobodu.

Jozef František Kunik sa prejavil ako talentovaný autor dobrodružných príbehov. V roku 1945 mu vyšiel dobrodružný román *Šukar čajori* zo života kočovných Cigánov. Do prostredia Cigánov vkomponoval osudy rozmazaného dievčatka Evičky, ktoré Cigáni uniesli. Na pozadí osudov hlavnej hrdinky sa rozvíja zaujímavý obraz cigánskeho života. Príbeh komponoval na spôsob tradičnej dobovej dievčenskej prózy s prvkami melodramatizmu a tajomna.

Kus svojho vlastného života zachytil v románe *Samko Kukučka* (1946). Je to príbeh pracovitého vrchárskeho chlapca, túžiaceho po vzdelaní a ťažko sa prebívajúceho životom v období prvej republiky. Príbeh do detskej psychiky je príznačný pre beletristickú rekonštrukciu osudov lazníckej siroty. V neskorších interpretáciách sa román využívaajúci autobiografické motívy a jeho voľné pokračovanie *Opustené hniezdo* (1948), spochybňoval, pretože spoločenské vedomie malého hrdinu autor nemodeloval v zmysle proletárskej triednej ideológie, ale v intenciách kresťanského humanizmu.

Autorovu tvorbu pre dospelých reprezentuje román s partizánskou tematikou *Hrdinovia* (1945), celé roky považovaný za prózu pre mládež.

Počas Slovenského národného povstania bol autor v strede víru udalostí. Román *Hrdinovia* bol prvým s námetom protifašistického boja slovenského ľudu v Slovenskom národnom povstaní. Autor zachytil iba to, čoho bol svedkom a čo mu ostalo v živej pamäti. Udalosti kompozične stmelil do jedného celku. Kritika na diele ocenila pravdivosť látky a tvaru, čím prekonalo mnohé podobné tituly. K povstaleckej téme sa J. F. Kunik vrátil v poviedke *Hôrni chlapci*.

Ďalší román *Dovidenia v Amerike* (1947) si priam vynútili čitatelia ako pokračovanie príbehu z knihy *Šukar čajori*. Opisuje v ňom osudy malého Lojzka a jeho otca. Otec odišiel za prácou do Ameriky. Lojzko sa dostal od matky do kláštora, neskôr ku kočovným Cigánom, k bohatému pánovi, aby si ho napokon zásluhou Evičky, našiel jeho vlastný otec a odviezol do Ameriky. Oba romány sú spojené ústrednými postavami.

V roku 1948 vyšiel Kunikov dievčenský román *Opustené hniezdo*. Jeho témou je osud rodiny nezamestnaného a napokon pre sociálne presvedčenie väzneného typografa v časoch veľkej hospodárskej krízy. Hoci v tomto románe je dosť citovosti a sentimentality, jeho sedemnášťročná hrdinka je typom čistej obetavosti a vzorom zdatnej, mravne odolnej a húževnatej dievčiny. Touto knihou završil autor svoju tvorbu pre mládež. Knihy pre deti a mládež vyšli vo vydavateľstve O. Trávnička v Žiline, okrem diela *Samko Kukučka* a ilustroval ich akademický maliar Vincent Hložník.

J. F. Kunik mal zmysel pre dialóg a dramatický spád a bolo len otázkou času, kedy sa pustí do písania divadelných hier. Prípravou na to bola svieža, časopisecky publikovaná jednoaktovka *Mátoha* (1955), namierená proti poverčivosti a úprava hry Terézie Vansovej *Svedomie* (1957). Divadlo J. G. Tajovského vo Zvolene uviedlo v premiére v roku 1958 jeho hru *Na krížnych cestách* s problematikou socializácie vrchárskej dediny. K povstaleckej tematike sa viažu hry *Inej cesty nieto a Októbrové dni* (obidve 1959). Hra *Sestra Hana* (1960) zostala v rukopise.

V roku 1974 vydal zbierku humoresiek z vrchárskeho života *Vrchári – beťári*. Prostredníctvom vtipných a neraz groteskných situácií, drobných šibalstiev a výčinov sa usiloval odhaliť isté povahové vlastnosti, zdôrazňoval najmä vynachádzavosť rázovitých ľudí svojho rodného kraja. Konceptiu zbierky podriadil zámeru pobaviť čitateľa. Propagoval krásy Javoria a Poľany. Obdivoval a chválil svojráznych ľudí lazov, ktorí sa v ťažkých podmienkach vedeli boriť a víťaziť, nestrácali pritom veselosť

a dobrosrdečnosť. Keďže bol jedným z nich, mohol otvorene, ironicky a neraz aj ostro predstaviť charakter vrchárov. Nebola to žiadna idealizácia ľudí. Tvrdosť prírody a tamojšieho života sa dostala aj pod kožu jeho hrdinom a teda aj do ich konania. V príbehoch odhaľuje neduhy a prehrešky, pokrytectvo, mamonárstvo, ale aj beťárstvo.

Jozef František Kunik sa venoval tiež zostavovateľskej a prekladateľskej činnosti a ako pracovník v oblasti dokumentácie spracoval súpisy slovenskej technickej a ekonomickej literatúry. Písal básne a rôzne publicistické články.

Podľa slov kritiky bol J. F. Kunik rozprávač ovládajúci presvedčivý výraz a dramatickú skratku. Tematicky si rád volil rozličné námety a vedel z nich vyťažiť výchovnú hodnotu bez toho, aby moralizoval. Najlepšie zhodnotil jeho tvorivé úsilie Ústav medzinárodnej výchovy v Ženeve, ktorý si vyžiadal jeho knihy a označil ich ako výchovne vysoko hodnotené.

Jozef František Kunik

Odkaz dialkam

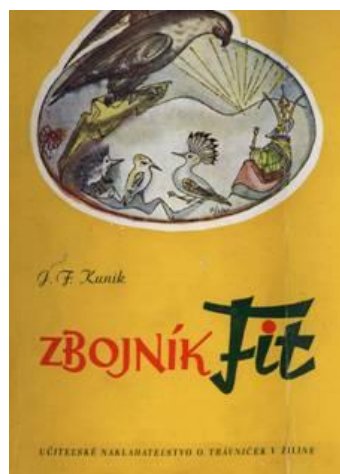
Nežaluj na chvíle, nepros o ne znovu.
Nedá sa udržať teplosť lúča večne.
Krásno len prisadne na chvíľu hovoru
a sotva začalo – už ho nekonečné
protivy zas zmetú...

Nežaluj na chvíle, nepros o ne znovu.
Čo s ránom sa zrodí – s večerom zapadne.
A noc všetko zhojí
pod pláštikom rovu.
Od krupajov bôľu, len srdce uvädne,
že márne čakalo.

(Rukopisná báseň z rodinného archívu.)

Charakteristiky najznámejších diel

Zbojník FIT

Mier v kráľovstve prírody naruší vtáčí dravec – zbojník Fit. Je mocný a nebezpečný, smelý a bezohľadný. Ničí všetkých obyvateľov prírody. Preto sa proti nemu zorganizujú malí i veľkí, opeenci i myši. Boj vyvrcholí v spoločnom ťažení. Zbojníka podľa spravodlivosti stihne smrť. Do tohto dejového rámca je vsunutého veľa slovného i charakterizačného humoru. Jej dej je pútavý, stavba premyslená, reč jasná a bohatá na dialógy.

Hrdinovia

Dielo je jedným z prvých, ktoré sa tematicky venuje Slovenskému národnému povstaniu. Jeho hrdinami sú drobní slovenskí ľudia z dedín a lazov. Ich očami, ich mysléním a skutkami vidíme ako sa rodilo SNP, od prvého stretnutia obyvateľov s partizánmi až po príchod osloboditeľskej Červenej armády. S nimi opúšťa čitateľ domovy, aby sa dostali do miest, kde sa povstanie organizovalo, do predných línií, kde sa viedol nerovný boj s nepriateľom i do väzenia, kde sa nepriateľ ukázal v skutočnom svetle. S nimi dúfa a verí vo víťazstvo pravdy a spravodlivosti, s nimi trpí v nerovných bojoch a s nimi sa aj teší, keď konečne zaveje zástava slobody.

Šukar čajori

Príhodu Evičky Horalovej rozprával horár z Čierťaže, ktorý zneškodnil obávaného zbojníka a našiel i jeho klenotnicu na Jastrabej skale. „Napíšte o starej cigánke“, povedal, „ktorá veľmi ľúbila svoj kmeň a pokladala sa za trestajúcu ruku spravodlivého Devlu za všetky príkoria na príslušníkoch svojho rodu a vedela využívať aj ľudskú

hlúposť, lebo bola múdra a skúsená. Opíšte naše ozrutánske hory a nebotyčné stromy, ale nezabudnite poznačiť, ani stromy, ani zbojníci nerastú do neba a zbojstvo sa nikdy nevypláca!“

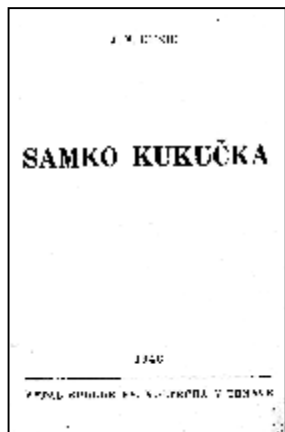
Život potulných Cigánov odjakživa zamestnával myseľ detí, vábil i strašil. Slovenská literatúra pre mládež ešte nečerpala námety z cigánskeho prostredia. V tom spočíva originalnosť diela, ktoré je dobre komponované, napínavé a zaujímavé. Zaujímavá je i reč, miestami podfarbená cigánskymi výrazmi a piesňami.

Do videnia v Amerike

Juraj Timko je jedným z mnohých Slovákov, ktorí odišli od rodiny do Ameriky, aby si zaistili hmotný blahobyť. V uhoľných pensylvánskych baniach, kde pracoval vypukol požiar a on sa akoby zázrakom z toho pekla dostal, ale s podlomeným zdravím. Medzitým dostane z vlasti správu, že manželka predala ťažko nadobudnutý majetok a odišla s tlupou kočovných Cigánov. Napokon ju našli rybári utopenú. Zo strašnej životnej tragédie hľadá Timko únik v práci. Založí pílu, ktorá sa jeho šikovnosťou rozrastie na továreň. Po rokoch sa dozvie pravdu o svojej manželke a aj to, že má v starej vlasti syna. Rozhodne sa vrátiť a nájsť ho. Chlapca vychováva továrnik Horal z vďačnosti, že mu zachránil jedinú dcéru Evičku, ktorú uniesli Cigáni. Stará cigánska čarodejníca, ktorá zničila Timkovu manželku, sa prefíkaným spôsobom zmocnila aj syna Lojzka. Evičkina odvaha a obetavosť ho zachráni a tak si Juraj Timko môže odvieť do Ameriky svoje jediné dieťa. Autor v tomto dobrodružnom románe, živou rečou a dramatickým spôsobom zobrazuje spád udalostí, kresliac skvelé charakteristické typy ľudí.

Samko Kukučka

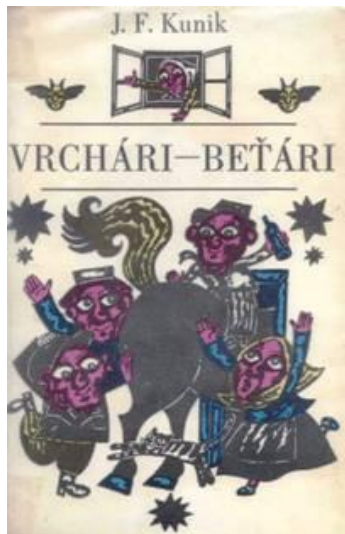
Z celej Kunikovej tvorby je umelecky najpôsobivejší román Samko Kukučka. Príbeh lazníckej siroty je stavaný na vlastných autorových zážitkoch. V dramaticky osnovanom sujete s mierne romantizujúcim a prekvapujúcim záverom imponuje hrdinova pracovitosť, húževnatosť a realistický optimizmus. Je to román z jeho rodného detvianskeho kraja, v ktorom zobrazil dramatické udalosti zo života dorastajúceho chlapca, túžiaceho po novom poznaní a vzdelaní.

Opustené hniezdo

Dielo je spoveďou sedemnášročného dievčaťa predchnutého idealizmom, ale aj zdravým reálnym názorom na život. Autor načrel do rokov svetovej hospodárskej krízy. Premietol osud rodiny nezamestnaného typografa rokmi najväčšieho utrpenia. Námet sa na prvý pohľad zdá pesimistický, ale autor vedel v ňom vyzdvihnúť vieru, bezpríkladnú húževnatosť a lásku, ktorá mocným putom drží rodinu pokope v dobrých i zlých chvíľach. Plasticky načrtol tri základné typy ľudí zainteresované v ľudskej biede: matku so zdravým prirodzeným náhľadom na život, hlboko milujúcu a obetujúcu sa svojej rodine, dcéru, ktorá videla v nej vzor a stala sa oporou rodiny v najhorších chvíľach, otca, ktorý hľadal sociálnu spravodlivosť a dostal sa do väzenia a napokon nenásytného chamtivca, ktorý ťažil z biedy a utrpenia a pritom bol najnešťastnejším človekom na svete.

Vrchári – beťári

Dávno už dohoreli zbojnícke vatry na Poľane detvianskej i sliackej, na Piešti, na Vepri i na Javorí. Kroje sa tu stali poväčšine už iba národopisnou zvláštnosťou, ale pravá vrchárska obyčaj sa nedá zmeniť ako širica za vetrovku. Ostáva vo vrchároch ako vzácna povahová vlastnosť. Ona je nielen korením, ale aj štipľavou paprikou vrchárskeho života. Nečudo, že autor – čistokrvný vrchár po valaške i po vretene – pokrstil svoju knižku Vrchári – beťári. Zachytil v nej povahové vlastnosti vrchárov a stvárnil ich v krátkych prozaických útvaroch vyznačujúcich sa typickým vrchárskym humorom a jazykom. Preto jeho knižka aj zaťatého poštekľí, rozosmeje, pobaví.

(Charakteristiky boli prevzaté a spracované z prebalov kníh.)

Jozef František Kunik

V Advente

Svoj smútok horám,
Svoje žiale riekam.
Nech ich ta odplavia
v šíre diale niekam.

Do mora večnosti,
odkiaľ niet návratu,
a tak budem čakať
na chvíľu na svätú:
Keď s vesmírom splyniem,
v kvieťa sa premením.

Potom sa rozspievam
i drevom z javora.
Potom sa i stanem
jednou slzou mora.

Svoju veľkú radosť
do sveta zakričím,
byť všetkým, byť všetkým
a ničím a ničím...

(Rukopisná báseň z rodinného archívu.)

Bibliografia

Pôvodné knižné vydania

1.

Kunik, J. F.

Zbojník Fit : dobrodružstvá v kráľovstve prírody / J. F. Kunik. – Žilina : O. Trávniček, 1944. – 116 s.

2.

Hutár, Jozef

Hrdinovia : román z partizánskeho hnutia na Slovensku / Jozef Hutár. – Žilina : O. Trávniček, 1945. – 191 s.

3.

Kunik, J. F.

Šukar čajori : krásne dievča / J. F. Kunik. – Žilina : O. Trávniček, 1945. – 187 s.

4.

Kunik, J. F.

Šukar čajori : krásne dievča / J. F. Kunik. – Bratislava : Mladé letá, 1973. – 223 s.

5.

Kunik, Jozef František

Do videnia v Amerike / J. F. Kunik. – Žilina : O. Trávniček a spol., 1946. – 184 s.

6.

Kunik, J. F.

Samko Kukučka / J. F. Kunik. – Trnava : Spolok sv. Vojtecha, 1946. – 161 s.

7.

Kunik, J. F.

Opustené hniezdo / J. F. Kunik. – Žilina : O. Trávniček, 1948. – 189 s.

8.

Kunik, Jozef František

Na krížnych cestách : hra v 3. dejstvách / Jozef František Kunik. – Martin : Osveta, 1958. – 79 s.

9.

Kunik, J. F.

Vrchári – bežári / J. F. Kunik. – Martin : Osveta, 1974. – 108 s.

10.

Kunik, J. F.

Vrchári – bežári / J. F. Kunik. – Martin : Osveta, 1981. – 112 s.

Prekladateľská a editorská činnosť

11.

Mesto Zvolen svojím hosťom / usporiadal J. Kunik. – Zvolen : [s. n.], 1936. – 28 s.

12.

Požehnaná / výber zost. J. F. Kunik. – Žilina : O. Trávniček, 1946. – 62 s.

13.

Hranko, Martin

Furko Murko a iné rozprávky / Martin Hranko; uprav. J. F. Kunik. – Žilina : O. Trávniček, 1947. – 67 s.

14.

V ríši kalifa z Bagdadu : arabské rozprávky z 1001 noci / vybral a prel. Ján Irmiler; uprav. J. F. Kunik. – Žilina : O. Trávniček a spol., 1947. – 185 s.

15.

Salgari, Emilio

Dcéra čierneho piráta / Emilio Salgari; pre mládež upravil J. F. Kunik. – Žilina : O. Trávniček a spol., 1948. – 165 s.

16.

Kramář, Ota

Chlapci na krídlach / Ota Kramář; z čes. orig. prel. a uprav. J. F. Kunik. – Bratislava : Práca, 1950. – 212 s.

17.

Vansová, Terézia

Svedomie / Terézia Vansová; uprav. J. F. Kunik. Bratislava : SDLZ, 1958. – 70 s.

18.

Desať rokov Slovenského vydavateľstva technickej literatúry v Bratislave / zost. Jozef Kunik, Lýdia Malíková. – Bratislava : SVTL, 1962. – 365 s.

19.

Katalóg nakladateľstva Alfa n. p. 1963 – 1967 / zost. a zredig. Jozef Kunik, Lýdia Malíková. – Bratislava : Alfa, 1969. – 410 s.

20.

Dvadsať rokov vydávania slovenskej technickej literatúry 1953 – 1972 / zost. Jozef Kunik. – Bratislava : SVTL, 1972. – 344 s.

Literatúra o J. F. Kunikovi

21.

Barcík, Jozef

Oddaný rodnej dedinke / Jozef Barcík. – In: Zvolenské noviny. – Roč. 16, č. 41 (8. 10. 2007), s. 10.

22.

Ďurčák, J. – Vajo, Ján

Spomienka venovaná 20. výročiu úmrtia typografa, redaktora a spisovateľa Jozefa Františka Kunika (1911 – 1974) : dňa 26. decembra 1994 v Starej Hute / J. Ďurčák, Ján Vajo. – Zvolen : Regionálne kultúrne stredisko, 1994. – [12 s.]

23.

Ďuran, V.

Autor Krížnych ciest. In: Kunik, J. F. : Na krížnych cestách : hra v 3. dejstvách. – Martin : Osveta, 1958. – S. 78 – 80.

24.

Encyklopédia dramatických umení Slovenska. Zv. 1. A – L. – Bratislava : Veda, 1989. – S. 648.

25.

Encyklopédia Slovenska. Zv. 3. K – M. – Bratislava : Veda, 1979. – S. 277.

26.

Encyklopédia slovenských spisovateľov. Zv. 1. – Bratislava : Obzor, 1984. – S. 358.

27.

Gajdoš, Milan

Typograf a spisovateľ J. F. Kunik bol rovnako vrchárskym beťárom ako jeho postavy / Milan Gajdoš. In: Nový Vpred Žurnál. – Roč. 10 (40), č. 5 (30. 1. 2001), s. 7.

28.

Gajdoš, Milan

Poznal ľudí pod Poľanou / Milan Gajdoš. In: Smer Dnes. – Roč. 1, č. 31 (6. 8. 1991), s. 12.

29.

Gajdoš, Milan

Jozef F. Kunik : predstavujeme vám rodáka / Milan Gajdoš.
In: Kultúrny mesačník. – Roč. 9, č. 4 (1985), s. 24 – 25.

30.

Matisková, Elena

Literárne osobnosti mesta a okresu Zvolen / Elena Matisková. – Zvolen : BBSK–Krajská knižnica Ľ. Štúra, 2008. – S. 56 – 57.

31.

Matisková, Elena

Literárne osobnosti mesta a okresu Detva / Elena Matisková. – Zvolen : BBSK–Krajská knižnica Ľ. Štúra, 2010. – S. 34 – 35.

32.

Maťovčík, Augustín

Slovník slovenských spisovateľov 20. storočia / Augustín Maťovčík a kol. – Bratislava : Spolok slovenských spisovateľov; Martin : Matica slovenská, 2001. – S. 269 – 270.

33.

Maťovčík, Augustín

Slovník slovenských spisovateľov 20. storočia / Augustín Maťovčík a kol. 2. vyd. – Bratislava : Literárne informačné centrum; Martin : Slovenská národná knižnica, 2008. – S. 273 – 274.

34.

-np-

Jozef F. Kunik / -np-. In: Vlastivedný časopis. – Roč. 24, č. 1 (1975), s. 47.

35.

(os)

Kunik, Jozef František / (os). In: Bibiana. – Roč. 10, č. 2 – 3 (2003), s. 136 – 137.

36.

Pífkó, Henrich

Slovenská próza pre deti a mládež po roku 1945. In: Tridsať rokov slovenskej socialistickej literatúry pre deti a mládež 1945 – 1975. – Bratislava : Mladé letá, 1979. – S. 36 – 39.

37.

(PMK)

Malá spomienka / (PMK). In: Smer. – Roč. 28, č. 35 (11. 2. 1976), s. 3.

38.

Rezník, Jaroslav

Túry do literatúry : po literárnych stopách Slovenska / Jaroslav Rezník. – Bratislava : Slovart, 2001. – S. 360.

39.

Sliacky, Jozef

Spomienka na rodáka / Jozef Sliacky. In: Nový Vpred Žurnál. – Roč. 4, č. 2 (10. 1. 1995), s. 4.

40.

Sliacky, Jozef

Spomienka na rodáka / Jozef Sliacky. In: Práca. – Roč. 50, č. 14 (18. 1. 1995), s. 8.

41.

Sliacky, Jozef

Traja rodáci – majstri pera, pôsobivého rozprávania a verša / Jozef Sliacky. – In: Nový Vpred Žurnál. – Roč. 8, č. 40 (5. 10. 1999), s. 4.

42.

Sliacky, Ondrej

Dejiny slovenskej literatúry pre deti a mládež do roku 1960 / Ondrej Sliacky a kol. – Bratislava : Literárne informačné centrum, 2007. – S. 102, 137 – 138, 162, 184.

43.

Sliacky, Ondrej

Medzivojnová próza druhého sledu : autorská rozprávka / Ondrej Sliacky. In: Zlatý máj. – Roč. 32, č. 5 (1988), s. 267 – 273.

44.

Sliacky, Ondrej

Slovník slovenských spisovateľov pre deti a mládež / Ondrej Sliacky. – Bratislava : Mladé letá, 1970. – S. 194 – 196.

45.

Sliacky, Ondrej

Slovník slovenských spisovateľov pre deti a mládež / Ondrej Sliacky. – Bratislava : Literárne informačné centrum, 2005. – S. 192 – 193.

46.

Slovenský biografický slovník. Zv. 3. K – L. – Martin : Matica slovenská, 1989. – S. 309.

47.

Spomienka k stému výročiu. In: My Zvolensko – podpolianske noviny. – Roč. 19 (51), č. 5 (8. 2. 2011), s. 10.

Zoznam bibliografických odkazov

Ďuran, V. Autor Krížnych ciest. In Kunik, J. F. *Na krížnych cestách*. – Martin : Osveta, 1958. – S. 78 – 80.

Gajdoš, Milan. Poznal ľudí pod Poľanou. In *Smer Dnes*, 1991, roč.1, č. 31, s. 12.

Gajdoš, Milan. Jozef F. Kunik. In *Kultúrny mesačník*, 1985, roč. 9, č. 4, s. 24 – 25.

Kunik, Jozef František. In Matisková, Elena. *Literárne osobnosti mesta a okresu Detva*. – Zvolen : BBSK–Krajská knižnica Ľ. Štúra, 2010. – S. 34 – 35.

Kunik, Jozef František. In *Slovník slovenských spisovateľov 20. storočia*. – Bratislava : Literárne informačné centrum; Martin : Slovenská národná knižnica, 2008. – S. 273 – 274.

Vajo, Milan. Obec Stará Huta : história obce [online]. 2009 [cit. 2011-04-27]. Dostupné na internete:
<<http://www.starahuta.sk/historia.html>>

Vajo, Milan. Obec Stará Huta : reliéf obce [online]. 2009 [cit. 2011-04-27]. Dostupné na internete:
<<http://www.starahuta.sk/priroda.html>>

Názov: Jozef František Kunik

Podnázov : Životopisný medailón k 100. výročiu narodenia

Zostavila: Mgr. Elena Matisková

Zodp. red.: Ing. Milota Torňošová

Vydavateľ: Banskobystrický samosprávny kraj
Krajská knižnica Ľ. Štúra vo Zvolene

Rok vyd.: 2011

Náklad: 60 ex.

ISBN 978-80-85136-44-9

EAN 9788085136449